

- наявність обладнання, яке було використане в операціях за ціною, нижче облікової;
- неприйнятні фінансові вкладення.

До подій, що мають опосередкований вплив на фінансову звітність відносять:

- зниження ринкової вартості цінних паперів;
- випуск облігацій або інших цінних паперів;
- зниження ринкової ціни запасів як наслідок проведення політики, яка перешкоджає їх подальшій реалізації;
- втрата незастрахованих товарних запасів в результаті непередбачених подій.

Події, що безпосередньо впливають на фінансову звітність, вимагають внесення змін до фінансової звітності оскільки вони дають додаткову інформацію адміністрації та керівництву про оцінку кінцевих сальдо на дату балансу. Подальші події, які мають опосередкований вплив на фінансову звітність, достатньо розкривати у примітках без коригування основної фінансової звітності.

Події після дати балансу поділяються на:

1. Події, які надають додаткову інформацію про обставини, що існували на дату балансу;
2. Події, які вказують на обставини, що виникли після дати балансу;

Коригування перших подій здійснюється відповідно до вимог п.16 П(С)БО 6: «Події після дати балансу, які надають додаткову інформацію про визначення сум, пов'язаних з умовами, що існували на дату Балансу, вимагають коригування відповідних активів і зобов'язань. Коригування активів і зобов'язань здійснюється шляхом сторнування та (або) додаткових записів в обліку звітного періоду, які відображають уточнення оцінки відповідних статей внаслідок подій після дати Балансу».

Коригування інших подій здійснюються згідно з вимогами п.17 П(С)БО 6: «Події, що відбуваються після дати Балансу і вказують на умови, що виникли після цієї дати, не потребують коригування статей фінансових звітів. Такі події слід розкривати в примітках до фінансових звітів, якщо відсутність інформації про них вплине на здатність користувачів звітності робити відповідні оцінки та приймати рішення».

Розглядаючи методичні аспекти виправлення помилок у фінансовій звітності Впроваджений у практичну діяльність П(С)БО 6 «Виправлення помилок і зміни у фінансовій звітності» допоможе вирішити проблеми в бухгалтерському обліку, щодо дотримання принципу – повного висвітлення. Метою якого є те, що фінансова звітність повинна містити всю інформацію про фактичні та потенційні наслідки господарських операцій і подій, здатних вплинути на рішення, що приймаються на її основі. Такий підхід дозволить суттєво підвищити якість інформації, що надається користувачам фінансових звітів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» №996 – XIV від 16 липня 1999 року // Бухгалтерський облік на підприємствах АПК (посібник по застосуванню нормативних документів). За ред. П.Т.Саблука – К.: ІАЕ, 2001. – 478с.
2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності»: Наказ Міністерства фінансів України від 31.03.99 р. №87.
3. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 6 «Виправлення помилок і зміни у фінансових звітах»: Наказ Міністерства фінансів України від 28.05.1999 р. №137.
4. Про затвердження Методичних рекомендацій по застосуванню регістрів бухгалтерського обліку. Наказ Міністерства фінансів України від 29.12.2000 р. №356.

УДК 336:657.37

*Мельничук О.В., кандидат економічних наук,
асистент Подільського державного аграрно-технічного університету*

УЗГОДЖЕННЯ ФІНАНСОВОЇ ТА ПОДАТКОВОЇ ЗВІТНОСТІ ЩОДО ВІДОБРАЖЕННЯ ВИТРАТ ПІДПРИЄМСТВА

Анотація. У статті розглядаються питання узгодження фінансової та податкової звітності щодо відображення витрат підприємства. Автором запропоновано внести окремі уточнення у Декларацію з податку на прибуток підприємства, що дозволить розширити її інформаційні можливості.

Ключові слова: витрати, валові витрати, податкова звітність, фінансова звітність.

Вступ. Фундаментальною проблемою сучасної теорії та практики обліку витрат є дослідження питання визначення витрат, підходів до моменту їх виникнення та порядку відображення у звітних формах. Методика формування витрат регулюється нормативно-правовими актами бухгалтерського та податкового обліку, які неоднозначно тлумачать цю категорію, а тому в практичній діяльності переробних підприємств АПК часто виникають проблеми стосовно їх обчислення, класифікації та представлення у фінансовій та податковій звітності.

Огляд літератури. Проблеми обліку формування витрат підприємства в системі бухгалтерського та податкового обліку всебічно висвітлювали відомі вітчизняні вчені. Нобхідно підкреслити значення

фундаментальних досліджень, результати яких висвітлено у працях: Ф.Бутинця, В.Вишневського, М.Дем'яненка, Г.Кірейцева, Л.Кіндрацької, Г.Ямборко.

Однак слід визнати, що залишилися недостатньо дослідженими проблеми формування валових витрат в системі податкового обліку та їх відображення у податковій звітності. У зв'язку з цим постала необхідність поглибленого вивчення діючих методик формування витрат підприємства в різних підсистемах обліку та дослідження можливостей узгодження інформації щодо витрат у звітності підприємства.

Постановка завдання. Завданням, яке вирішується у даній статті є дослідження можливого взаємозв'язку категорій витрат і валових витрат та узгодження інформації щодо них у фінансовій та податковій звітності.

Методи дослідження. Дослідження виконувались на матеріалах фінансової та податкової звітності переробних підприємств Кам'янець-Подільського району Хмельницької області. У процесі розгляду даної проблеми застосовувалися діалектичний підхід, методи індукції та дедукції при вивченні питання сучасного стану і тенденцій розвитку формування витрат підприємства у фінансовому та податковому обліку, а також застосовувалися прийомом статистико-економічного методу, а саме: порівняння і табличного подання результатів дослідження.

Виклад основного матеріалу. Кожне підприємство зацікавлене в безспірному визнанні порядку обліку витрат з боку податкових органів, юристів, аудиторів, керівників, та інших осіб, що беруть участь у його діяльності. Від узгодженості поглядів на витрати залежить оцінка фінансової ефективності діяльності підприємства та обсяг податкових зобов'язань до бюджету.

Поняття витрат – найскладніше та проблемне питання в оподаткуванні, постійно знаходиться в полі зору вчених, практиків бухгалтерських служб і контролюючих органів, а тому закономірно, що вимоги законодавчих і нормативних документів щодо складу витрат постійно змінюються і коригуються.

Проте, нормативно-правові акти з питань бухгалтерського обліку та оподаткування дають неоднозначне трактування витрат і як результат прибутку, що є об'єктом оподаткування.

Одним з елементів при розрахунку оподаткованого прибутку підприємств є валові витрати, під якими розуміють «суму будь-яких витрат платника податку у грошовій, матеріальній або нематеріальній формах, здійснюваних як компенсація вартості товарів (робіт, послуг), які придбаваються (виготовляються) таким платником податку для їх подальшого використання у власній господарській діяльності» [1].

Згідно з цим визначенням, валові витрати розглядають як: оплачені витрати – це грошові кошти, перераховані на банківські рахунки підприємств-постачальників чи оприбутковані в їх касах; нараховані витрати – це суми, одержаних від підприємств-постачальників матеріальних й нематеріальні активів, результатів робіт тощо.

Таким чином, прийняттям Закону України №283 внесено суттєві зміни у склад і структуру витрат. У результаті зміни податкового законодавства витрати, що відображаються в бухгалтерському і податковому обліках, є поняттями нетотожними, що не дає змоги ефективно здійснювати їх порівняння та достовірно аналізувати розбіжності. Доказом правомірності даного твердження є дані, що представлені в таблиці 1.

Таблиця 1

Порівняння формування витрат за даними бухгалтерського та податкового обліку, тис. грн.

Р О К И	Джерело інформації	Назва підприємства						
		ВАТ «М'ясоконсервний комбінат»	ТОВ «Кам'янець- Подільський птахокомбінат»	ВАТ «Адамс»	ВАТ «Лактіс»	ВАТ «Цукровий завод»	ЗАТ «Подільський кор»	ВАТ «Кам'янець- Подільський КХП»
2000	1. Форма 2	74438,7	20667,9	19377,7	5298,2	13893,1	15196,3	12664,2
	2. Декларація	72768,5	22154,9	18894,8	2297,8	10537,9	15017,2	12455,5
	Відхилення (2-1)	-1670,2	1487,0	-482,9	-3000,4	-3355,2	-179,1	-208,7
2001	1. Форма 2	70045,4	22092,9	16529,7	11540,5	2914,5	18191,0	19150,9
	2. Декларація	69550,5	21756,4	16725,6	11177,1	393,9	17608,8	19114,5
	Відхилення (2-1)	-494,9	-336,5	195,9	-363,4	-2520,6	-582,2	-36,4
2002	1. Форма 2	55555,2	14115,5	15339,3	13000,6	392,8	15690,2	16395,0
	2. Декларація	54364,8	13916,6	21056,7	12438,3	164,6	13525,1	16838,6
	Відхилення (2-1)	-1190,4	-198,9	5717,4	-562,3	-228,2	-2165,1	443,6
2003	1. Форма 2	38414,6	22025,5	24105,1	29430,3	—	1081,5	7098,1
	2. Декларація	35775,5	21495,2	28839,5	26715,2	—	2159,3	7105,7
	Відхилення (2-1)	-2639,1	-530,3	4734,4	-2715,1	—	1077,8	7,6
2004	1. Форма 2	5503,1	20677,0	20061,4	1398,6	—	—	3701,9
	2. Декларація	4605,1	20443,9	31820,6	102,3	—	—	5374,7
	Відхилення (2-1)	-898,0	-233,1	11759,2	-1296,3	—	—	1672,8
Всього	1. Форма 2	243957,0	99578,8	95413,2	60668,2	17200,4	50159,0	59010,1
	2. Декларація	237064,4	99767,0	117337,2	52730,7	11096,4	48310,4	60889,0
	Відхилення (2-1)	-6892,6	188,2	21924,0	-7937,5	-6104	-1848,6	1878,9

Аналізуючи наведену в табл. 1 інформацію, необхідно зауважити, що за період 2000-2004 рр. у більшості досліджуваних підприємствах витрати бухгалтерського обліку перевищували валові витрати і загальна сума такого перевищення становила 22 782,7 тис. грн. Проте для окремих підприємств (ТОВ «Кам'янець-Подільський птахокомбінат, ВАТ «Адамс» та ВАТ «Кам'янець-Подільський КХП») характерна ситуація, коли валові витрати на 23 991,1 тис. грн. перевищували витрати, відображені в бухгалтерському обліку. Тому вважаємо за необхідне детальніше розглянути окремі елементи витрат, які найбільш суттєво вплинули на такі розбіжності.

Для бухгалтерського обліку План рахунків №291 [2] дає можливість класифікувати витрати підприємства за видами діяльності та елементами. Однак для порівняння бухгалтерського й податкового обліку витрат доцільно використовувати їх поділ за елементами, оскільки дана класифікація більш наближена до податкової.

Найсуттєвіші відмінності щодо переробних підприємств спостерігаються при формуванні такого елемента витрат, як матеріальні витрати. Тому доцільно розглянути детальніше порядок формування та відображення цих витрат у фінансовій та податковій звітності.

Податкова звітність з податку на прибуток є досить громіздкою, оскільки передбачає велику кількість форм і розрахунків, які подаються при здійсненні окремих видів діяльності, чи окремих операцій, що передбачають особливості оподаткування. Це свідчить про недосконалість методики оподаткування прибутку підприємств, яка не забезпечує сталого та системного обліку стосовно всіх без винятку видів діяльності та господарських операцій.

Одним із важливих аспектів ведення бухгалтерського обліку є взаємоузгодження показників фінансової й податкової звітності, що дає змогу перевірити правильність складання як фінансової звітності, так і податкових декларацій [6, с.25]. Цю позицію підтримує і В.Б. Моссаковський, який стверджує, що доцільно використати досвід Російської Федерації, де податок на прибуток береться з його суми, визначеної на підставі даних бухгалтерського обліку з певними уточненнями і доповненнями [5, с.14].

Для узгодження фінансової і податкової звітності необхідно привести податкову звітність у відповідності з принципами, що застосовуються при складанні Форми №2 «Звіт про фінансові результати». Тобто групування витрат за елементами, щоб відповідні статті валових витрат наближалися за економічним змістом до статей Форми №2 «Звіт про фінансові результати», а відмінності у значеннях за допомогою класифікації витрат за подіями давали б можливість визначити постійні та тимчасові різниці.

Існує певне узгодження між окремими показниками форм №1 «Баланс» і №2 «Звіт про фінансові результати» фінансової звітності та Декларації з податку на прибуток підприємства.

Запаси (сировина, паливо, товари та ін.) відображаються у другому розділі Балансу «Оборотні активи» (рядки 100-140) за меншою з двох оцінок – первісною вартістю або чистою вартістю реалізації. Слід підкреслити, що первісна вартість є собівартістю запасів, яка включає, зокрема, транспортно-заготівельні витрати і обчислюється відповідно до вимог П(С)БО 9 «Запаси». Порівняння суми рядків 100-130 та рядка 140 по колонках 3 і 4 Форми №1 «Баланс» із даними податкової звітності – з показниками рядків 01.2 «Приріст балансової вартості запасів» і 04.2 «Убуток балансової вартості запасів» Декларації №143 дає можливість виявити наявність або відсутність розбіжностей між даними бухгалтерського та податкового обліку при розрахунку приросту (убутку) залишків виробничих запасів [4].

Особливої уваги заслуговує перевірка залишків готової продукції та незавершеного виробництва, оскільки ці суми у податковій звітності не відповідатимуть даним фінансової звітності через неможливість встановлення питомої ваги запасів у собівартості готової продукції та незавершеного виробництва.

Удосконалення потребує механізм коригування валових витрат на витрати, які підлягають виключенню зі складу валових витрат з метою оподаткування. Це стосується витрат, пов'язаних з придбанням товарів і виробничих запасів. На практиці зустрічаються випадки, коли при придбанні виробничих запасів немає чіткої впевненості у напрямках їх використання: на виробництво, невиробничу сферу, капітальне будівництво та ремонт основних засобів, тому включають придбання цих запасів до складу валових витрат. При їх списанні виявляється, що не було підстав включати їх до валових витрат, оскільки вони використовувались не на виробничі цілі. Тому, відповідно до Порядку №124 [4] підприємство повинно відкоригувати (відняти) вартість списаних цінностей від залишків товарно-матеріальних цінностей на початок звітного періоду, які відображаються у додатку К1/1 Розрахунок приросту (убутку) балансової вартості запасів. Таким чином, ці коригування прямо не відображаються у Декларації, а непрямим методом, через приріст чи убуток, впливають на валові витрати.

Вважаємо, що такі коригування необхідно здійснювати безпосередньо у Декларації. Для цього необхідно внести відповідні зміни: після рядка 04.1 Декларації №143 показати рядок 04.1.1 з таким змістом «Зменшення витрат, пов'язаних з придбанням матеріальних активів, при використанні цих активів на інші витрати, не пов'язані з валовими витратами» (таблиця 2). Це дасть змогу підвищити аналітичність показників декларації та відповідність їх даним аналітичного обліку витрат, що не включаються до складу валових витрат. Крім того, при порівнянні залишків активів у декларації із залишками їх у Формі №1 «Баланс», визначені відхилення будуть трактуватись як різниці постійні чи тимчасові. При цьому, звичайно, не будуть порівнюватись залишки незавершеного виробництва, через особливість коригування.

Слід зазначити ще одну суттєву перевагу даного методу. При відображенні цих показників у окремому рядку підприємство має змогу контролювати і суму податкового кредиту з податку на додану вартість, яка також повинна коригуватись, якщо ці суми не включаються до складу валових витрат (винятком є лише вартість цінностей, що використовуються на поточний та капітальний ремонт основних засобів виробничого призначення).

Запропонований фрагмент форми Декларації з податку на прибуток підприємств

Показники	Код рядка	Сума		
		Нараховані	Оплачені	Всього
1	2	3а	3б	3
Сукупні витрати, що зменшують ССОД, у тому числі:	04			
Витрати на придбання товарів (робіт, послуг), крім визначених у 04.11 Дт 20, 21, 22, 23, 28 та /або Кт 30,31 (без ПДВ)	04.1			
Витрати на придбання, що виключаються зі складу сукупних витрат у зв'язку з використанням не на виробничі цілі чи на інші потреби, які не передбачають включення до валових витрат	04.2			
Приріст /убуток балансової вартості запасів	04.3 К1		X	
Інші витрати пов'язані з одержанням послуг виробничої діяльності Дт 91,92,93 (Дт 84,85)та /або Кт 30,31 (без ПДВ) крім 04.9, 04.10, 04.12, 04,13	04.4			
Витрати на оплату праці Кт 66	04.5			
Сума страхового збору (внесків) до фондів державного загальнообов'язкового страхування Кт 65	04.6			
Сума внесків на довгострокове страхування життя, додаткове пенсійне страхування	04.7 Р1			
Сума податків, зборів (обов'язкових платежів), крім визначених у 04.4 Кт 64	04.8 Р2			
Витрати, пов'язані з виконанням довгострокових договорів	04.9 К2			
Добровільне перерахування коштів, передача товарів (робіт, послуг)	04.10 Р3			
Витрати на поліпшення основних фондів та нафтогазових свердловин	04.11 К1			
85% витрат від вартості товарів (робіт, послуг), придбаних у офшорних нерезидентів	04.12 Р4			
Інші витрати, крім визначених у 04.1 ÷ 04.13 Дт 94, 95, 97, 99 та /або Кт 30,31 (без ПДВ) крім 04.14	04.13			
Врегулювання сумнівної (безнадійної) заборгованості	04.14 К4			
Сума амортизаційних відрахувань Кт 13	04.15 К1		X	
Коригування валових витрат на:	05			
Суми зміни компенсації вартості товарів (робіт, послуг)	05.1			
Від'ємне значення об'єкта оподаткування попереднього податкового року	05.2		X	
Скориговані сукупні податкові витрати (04 ± 05)	06			

Таким чином, досконало володіючи механізмом формування й розподілу інформації за розділами і рядками форм фінансової звітності та безпомилково порівнюючи цю інформацію з бухгалтерськими рахунками й даними облікових регістрів, не складно встановити конкретні причини різниці оподаткованого прибутку за фінансовою та податковою звітністю. Це дасть можливість простежити за відображеними у балансі відстроченими податковими активами та відстроченими податковими зобов'язаннями, правильністю розрахунку об'єкта оподаткування за податковою звітністю.

Висновки. Недосконалість податкової звітності з податку на прибуток в кінцевому підсумку обумовлена непродуманістю податкового механізму в цілому. Тому її спрощення можливе тільки при зміні механізму оподаткування, а саме через відмову від оподаткування одночасно двох подій. Вважаємо, що визнання доходів і витрат в момент відвантаження дасть змогу не тільки значно зменшити кількість тимчасових різниць, а й максимально наблизити бухгалтерський і податковий метод визначення фінансових результатів (доходів і витрат) і як результат значно спростити податкову звітність щодо податку на прибуток.

На нашу думку, єдиним і найкращим вирішенням проблеми уніфікації податкової і фінансової звітності є коригування для цілей оподаткування бухгалтерського прибутку, що дозволить:

- здійснювати відокремлений облік тимчасових і постійних різниць бухгалтерського і податкового обліку, тим самим не будуть порушуватись норми П(С)БО №17 «Податок на прибуток» бухгалтерського обліку;
- полегшити контроль за статтями витрат, які перебувають під посиленою увагою зі сторони ДПІ;
- порівнювати окремі статті податкової і фінансової звітності, чим підвищиться роль останньої у діяльності підприємства.

ЛІТЕРАТУРА

1. Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств» від 22.05.1997 р. №283/97 (із змінами і доповненнями).
2. План рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій, затверджений Наказом Міністерства фінансів України від 30.11.1999 р. №291. / www.liga.net.
3. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 16 «Витрати», затв. Наказом Міністерства фінансів України від 31.12.1999 р. №318, зі змінами та доповненнями, внесеними наказами Міністерства фінансів України від 14.06.2000 р. №131, від 30.11.2000 року №304, від 10.12.2002 року №989 / www.liga.net.
4. Порядок ведення приросту (убутку) балансової вартості покупних товарів (крім активів, що підлягають амортизації, цінних паперів та деривативів), матеріалів, сировини (палива), комплектуючих виробів та напівфабрикатів на складах, у незавершеному виробництві і залишках готової продукції (у тому числі малоцінних предметів на складах), затверджений наказом Міністерства фінансів України від 11.06.1998 р. №124 / www.liga.net.

5. Моссаковський В.Б. До проекту Закону доцільно внести уточнення // Вісник бухгалтера і аудитора України.– 1999.– №1-2.– С. 14-15.
6. Ямборко Г. Визначення податкових зобов'язань на основі даних бухгалтерського обліку // Бухгалтерський облік і аудит – 2000.– №11. – С. 24-32.

Аннотация. В статье рассматриваются вопросы согласования в финансовой и налоговой отчетности информации о расходах предприятия. Автором предложено внести отдельные уточнения в Декларацию о налоге на прибыль предприятия, что значительно расширит ее информационные возможности.

Ключевые слова: расходы, валовые расходы, финансовая отчетность, налоговая отчетность.

The summary. The article deals with the problem of concordance of tax and financial accounts concerning representation of expenses of enterprise, separate amplifications are proposed to bring into the declaration about the profit's tax.

Keywords: gross expenses, expenses, financial accounts, the accounts of tax.

УДК 657:631

Ратушина О.П., бухгалтер приватного підприємства

ЗАПРОВАДЖЕННЯ П(С)БО 30 «БІОЛОГІЧНІ АКТИВИ» ТА ЗМІНИ ЩО ВНОСЯТЬСЯ НИМ В ОБЛІКОВИЙ ПРОЦЕС СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Анотація. У статті розглянуті передумови прийняття П(С)БО 30 «Біологічні активи» та розкрита інформація про зміни в обліковому процесі сільськогосподарської діяльності підприємств України.

Для розвитку економіки будь-якої країни необхідною умовою є наявність оперативної та достовірної інформації про економічні показники розвитку як конкретного підприємства так і країни в цілому. Надання такої інформації покладена на бухгалтерську службу. Тому удосконалення облікового процесу є невідкладним завданням науковців та провідних бухгалтерів України.

Після затвердження міжнародного стандарту бухгалтерського обліку МСБО 41 «Сільське господарство», постало питання про стандартизацію сільськогосподарської діяльності в Україні. Тому був розроблений П(С)БО 30 «Біологічні активи», який затверджений Наказом Мінфіну України №790 від 05.12.2006 р. з набранням чинності з 01.01.2007 р. Прийняття стандарту передувала гостра полеміка в науковому світі. Були як критичні зауваження таких науковців як Сук Л.К., Левченка З.М., Фесенка Д.М. [4], так і позитивні відгуки Яремчука І.Г. [5]. Впровадження стандарту внесло зміни до Плану рахунків та деяких П(С)БО, а також були розроблені та затверджені Наказом Мінфіну України №1315 від 29.12.2006 р. Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку біологічних активів, для роз'яснення застосування П(С)БО 30. Які ж зміни та нововведення приніс нам новий стандарт?

Для того щоб переконатись в доцільності запровадження нового П(С)БО 30 необхідно проаналізувати нововведення та порівняти з старими способами та методами обліку.

Запровадження П(С)БО 30 внесло зміни до об'єктів обліку, Плану рахунків, оцінки активів, нарахування зносу, визначення фінансового результату від сільськогосподарської діяльності, зміни до фінансової та статистичної звітності. Розглянемо дані зміни послідовно.

Новим стандартом вводиться зовсім нове поняття об'єкта обліку – «біологічні активи», що являють собою тварину або рослину, яка в процесі біологічних перетворень здатна давати сільськогосподарську продукцію та/або додаткові біологічні активи, а також приносити в інший спосіб економічні вигоди [1]. Змінюються назви об'єктів і як наслідок змін зазнали і синтетичні рахунки обліку біологічних активів: «Робоча і продуктивна худоба» (рах. 107 «Робоча і продуктивна худоба») – на «Довгострокові біологічні активи тваринництва» (рах. 163 «Довгострокові біологічні активи тваринництва, які оцінені за справедливою вартістю» та рах. 164 «Довгострокові біологічні активи тваринництва, які оцінені за первісною вартістю»); «Багаторічні насадження» (рах. 108 «Багаторічні насадження») – на «Довгострокові біологічні активи рослинництва» (рах. 161 «Довгострокові біологічні активи рослинництва, які оцінені за справедливою вартістю» та рах. 162 «Довгострокові біологічні активи рослинництва, які оцінені за первісною вартістю»); «Тварини на вирощуванні і відгодівлі» (рах. 21 «Тварини на вирощуванні і відгодівлі») – на «Поточні біологічні активи тваринництва» (рах. 212 «Поточні біологічні активи тваринництва, які оцінені за справедливою вартістю» та рах. 213 «Поточні біологічні активи тваринництва, які оцінені за первісною вартістю»). З'являється абсолютно новий об'єкт обліку – «Поточні біологічні активи рослинництва» – площі однорічних насаджень сільськогосподарських культур, що вирощуються підприємством. Вони обліковуються на рахунках 23 «Поточні біологічні активи рослинництва, які оцінені за первісною вартістю» та 211 «Поточні біологічні активи рослинництва, які оцінені за справедливою вартістю».

Крім поточних та довгострокових біологічних активів виділяється й такий об'єкт обліку як незрілі довгострокові біологічні активи, операційний цикл яких перевищує 12 місяців (крім тварин на вирощуванні і відгодівлі), які у